

Крізь небуття перехопивши віддих,
Явити ротом канни, коней, риби,
Хай істукани, всесвіту нероби,
Як рукавичку, вивертають воду

Навиворіт, щоб там, де щойно вади,
Гуло від крил щавлевих, щоб від крелі
Уздовж до кости всю ріку відкрило
І вставило в глеки пожежних зведень,

Бож на землі, де розійшовся шов,
В знаках наведення природа йшла,
Жабо озер поміж стеблин мигтіло,

Болотом пахло, пахло толем, талим,
Вилущуючи розміром з рівнину
Метелика з грудної клітки рані.